Kız ve Kurtarılan Tavuk

Çınar BİBER

Kız ve Kurtarılan Tavuk

Çınar BİBER

Maya sarı yağmur çizmeleriyle çakıllı yolda seke seke yürüyor, koyu renkli yan örgüsü zıplıyordu. Çiftlikte Büyükanne Ruth'a yardım etmeyi çok severdi. Güneşli bir sabah, ahırın arkasından yumuşak bir gıdaklama sesi duydu. Orada, tozlu bir köşede, sol kanadında soluk bir tüy olan küçük, pas rengi kahverengi bir tavuk duruyordu. Tavuk yalnız ve aç görünüyordu, Maya'nın içi ona acıdı.

Maya yavaşça çömeldi, kahverengi gözleri merakla kocaman açılmıştı. "Merhaba, küçük tavuk," diye fısıldadı. Tavuk başını yana eğdi ve minicik bir adım yaklaştı. Maya tavuğun parlak kehribar gözlerini ve küçük kırmızı ibiğini fark etti. Onu korkutmak istemediği için hiç kıpırdamadan durdu. "Bir arkadaşa ihtiyacın var gibi görünüyor," dedi Maya yumuşak bir sesle. Tavuk sanki onaylıyormuş gibi yeniden gıdakladı.

Büyükanne Ruth, boncuklu zincirinde sallanan gözlükleriyle yanlarına geldi. "O tavuk geçen hafta kurtarıldı," dedi nazikçe. "Yaşamak için güvenli bir yere ihtiyacı var." Maya'nın aralıklı dişli gülümsemesi iyice genişledi. "Ona ben bakabilir miyim?" diye sordu. Büyükanne Ruth başını salladı. "Her çiftlik hayvanı özenli bir bakımı hak eder." Maya elinden gelenin en iyisini yapacağına söz verdi.

Maya tavuk için özel bir eşinme ve yiyecek arama alanı yapmaya karar verdi. Avlunun yumuşak topraklı ve birkaç yapraklı çalılı olan rahat bir köşesini buldu. Büyükanne Ruth, ahşap kazıklardan alçak bir çit kurmasına yardım etti. "Bu onu güvende tutacak," dedi Büyükanne Ruth. Maya ellerini çırptı. "Burada yiyecek arayıp eşinebilir!"

Tavuk, Maya toprağa tohumlar ve küçük marul parçaları serpiştirirken meraklı kehribar gözleriyle izledi. "Buyur, küçük tavuk," dedi Maya. Tavuk öne çıktı ve mutlu bir gıdaklama yaptı. Güçlü ayaklarıyla toprağı eşeledi ve bir tohuma gagasını vurdu. Sonra sanki teşekkür eder gibi Maya'ya baktı. Maya sevinçle kıkırdadı.

Maya, sıcak kahverengi tüyleri yüzünden tavuğa Hazel adını verdi. Hazel'in bacağına nazikçe kırmızı bir kurdele bağladı. "Artık herkes senin benim özel tavuğum olduğunu bilecek," dedi. Hazel altın rengi kanatlarını kabarttı ve yiyecek arama alanına yerleşti. Toprağa eşeledi, gagaladı ve toprağa gizlenmiş lezzetli lokmaları buldu. Maya yakında oturdu, mutlu bir kalple izledi.

Ahır kedisi Pip ne olduğunu görmek için patilerini sürüyerek yanlarına geldi. Gri tekir tüyleri güneşte parlıyor, mavi çanlı tasması şıngırdıyordu. Çitli alanın kenarına oturdu ve kuyruğunu oynattı. Hazel yumuşakça gıdakladı, ama Pip sadece meraklı yeşil gözleriyle izledi. Onu kovalamadı; sadece ona arkadaşlık etti. Maya gülümsedi. "Aferin kedicik," dedi.

Her sabah Maya, Hazel'e taze yiyecek ve su getirdi. Yiyecek arama alanında bolca tohum, tahıl ve yeşil yaprak olduğundan emin oldu. Hazel eşinmeyi ve gagalamayı, kahvaltısını aramayı çok severdi. Bazen sulu bir böcek bulup mideye indirirdi. "Yiyecek aramada çok iyi oluyorsun," dedi Maya. Hazel gururla gıdakladı ve göğsünü kabarttı.

Bir öğleden sonra, bir rüzgâr esintisi yiyecek arama alanının kapısını açtı. Hazel avluya çıktı. Maya'nın gözleri kocaman açıldı. "Hazel!" diye seslendi. Ama Hazel kaçmadı. Paytak paytak Maya'ya yürüdü ve sarı çizmelerinin yanında durdu. Maya onu nazikçe kucağına aldı. "Güvendesin," diye fısıldadı. "Seni her zaman güvende tutacağım."

Maya çiti kontrol etti ve bir daha rüzgârla açılmasın diye mandalı onardı. Büyükanne Ruth, küçük bir halatla kapıyı daha sağlam yapmasına yardım etti. "Sen düşünceli bir bakıcısın," dedi Büyükanne Ruth. Maya sevinçle parladı. Hazel'in dinlenebileceği gölgeli yerler olsun diye yiyecek arama alanına daha çok yapraklı dal ekledi. Hazel mutlu mutlu gıdakladı ve taze toprağı eşeledi.

Günler geçtikçe Hazel tombul ve mutlu oldu. Pas rengi kahverengi tüyleri parlıyor, kehribar gözleri ışıldıyordu. Maya'nın her yere peşinden gitti—bahçenin etrafında, ahırın yanından, hatta verandanın basamaklarına kadar. Kedi Pip ikisinin de arkasından yürüdü, çanı yumuşakça şıngırdadı. Maya güldü. "Biz küçük bir takımız!" dedi.

Maya, bir tavuğa bakmanın sadece yiyecek ve sudan ibaret olmadığını öğrendi. Onu güvende tutmak, eşinip yiyecek arayabileceği alan vermek ve bir arkadaş gibi göz kulak olmak demekti. Büyükanne Ruth ona Hazel'in tüylerini nasıl kontrol edeceğini ve ibiğinin parlak kırmızı olduğundan nasıl emin olacağını öğretti. "Mutlu bir tavuk sağlıklı bir tavuktur," dedi Büyükanne Ruth. Maya ciddi ciddi başını salladı.

Bir akşam Maya, yiyecek arama alanında Hazel kucağında oturdu. Güneş batıyordu ve gökyüzü pembe ile altın rengine dönmüştü. Hazel yumuşak, huzurlu bir gıdaklama yaptı ve gözlerini kapattı. Maya onun parlak tüylerini okşadı. "Seni bulduğum için çok mutluyum," diye fısıldadı. Pip, çit direğindeki yerinden mırlayarak nöbet tuttu.

Maya, yiyecek arama alanı için küçük ahşap bir tabela yaptı. Üzerinde eğri büğrü harflerle "Hazel'in Mutlu Yeri" yazıyordu. Büyükanne Ruth tabelayı çite asmasına yardım etti. "Harika bir yuva yarattın," dedi Büyükanne Ruth. Maya, eşinip gagalamakla meşgul olan Hazel'e baktı. "Bunu hak ediyor," dedi Maya. "Bütün çiftlik hayvanları hak ediyor."

Hazel yeni yerini çok sevdi. Bütün gün eşindi, gagaladı, tohumlar ve böcekler buldu. Çiftlikte Maya'nın peşinden geziyor, mutlu mutlu gıdaklıyordu. Kedi Pip onun sessiz arkadaşı oldu. Maya ikisini birlikte izledi ve gurur duydu. "Küçük sevgi davranışları büyük fark yaratabilir," dedi Büyükanne Ruth'a. Büyükanne Ruth gülümsedi ve ona sarıldı.

Maya, çiftlik hayvanlarının nazik ve özenli bir bakımı hak ettiğini öğrendi. Her gün Hazel'i besledi, onu güvende tuttu ve yiyecek arayabileceği alanı olduğundan emin oldu. Hazel güçlü ve mutlu büyüdü ve Maya'yı küçük tavuk kalbiyle çok sevdi. Çiftlikte güneş batarken Maya gerçek bir arkadaş edindiğini biliyordu. Ve bu, hepsinin en güzel duygusuydu.